

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Het verband ontgaat me. Begrijpelijkheidsproblemen met verzwegen argumenten

van Hoek - Gerritsen, S.

Publication date
1999

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

van Hoek - Gerritsen, S. (1999). *Het verband ontgaat me. Begrijpelijkheidsproblemen met verzwegen argumenten*. Uitgeverij Nieuwezijds.

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Voorwoord

Toen ik 13 jaar oud was, besloot ik journalist te worden. Ik vroeg aan mijn leraar Nederlands, de heer Jan Segboer van het Rhedens Lyceum te Rozendaal (Gelderland), waar ik dan moest gaan studeren. 'Neerlandistiek, in Amsterdam aan de UvA': zei hij zonder een moment te twijfelen: 'dat is de enige plek in Nederland waar op dat vlak echt iets gebeurt'. Jan Segboer is daarom de eerste die een woord van dank verdient: zonder zijn advies was ik waarschijnlijk nooit naar Amsterdam gegaan. Hoewel het niet waar bleek dat je met journalistieke aspiraties het best Neerlandistiek kon gaan studeren, bleek ik me bij Neerlandistiek aan de UvA wel erg goed thuis te voelen. De journalistieke aspiraties liet ik al snel varen.

In het tweede jaar van mijn studie volgde ik bij mevrouw Agnes van Rees het vak Taalbeheersing. Ik werd gegrepen door onderwerpen als de taalhandelings-theorie en de psycholinguïstiek, mede door de inspirerende manier waarop mevrouw Van Rees het vak aan ons overbracht. Ik raakte erg geboeid door taal en de manier waarop mensen taal gebruiken, en besloot toen dat ik 'in de Taalbeheersing' verder wilde. Agnes van Rees is daarom de tweede die mijn dank verdient.

Toen ik in 1988 afstudeerde, was er de mogelijkheid te solliciteren naar een functie als Assistent Onderzoeker in Opleiding (AIO) bij de vakgroep Taalbeheersing. In het sollicitatiegesprek kwam ter sprake dat ik me zou kunnen gaan bezighouden met schrijven en verzwegen argumenten. Ik had mij toen al eerder verdiept in indirect en impliciet taalgebruik: het fascineerde me hoe mensen door bepaalde dingen te zeggen een boodschap met een heel andere strekking kunnen overbrengen. Ik was erg blij met de kans die ik kreeg om onderzoek naar verzwegen argumenten te doen, in een vakgroep die heel systematisch, grondig en verantwoord bezig is een onderzoeksprogramma uit te voeren. Dit proefschrift zie ik zelf als de kroon op de gedegen opleiding die ik heb gekregen. Frans van Eemeren, Rob Grootendorst en Bert Meuffels, die heel erg veel aan dit proefschrift hebben bijgedragen, zijn daarom de derden die mijn dank verdienen.

In 1993 kwam ik te werken bij economische faculteit van de UvA als docent Vaardigheden. Mede door het onderwijs dat ik geef aan economiestudenten is dit proefschrift geworden wat het is. Met de docenten van Vaardigheden (Angeniet Kam, Elisabeth Martens, Willem van Oostvoorn, Francien Schoordijk en anderen) is het door de jaren heen gelukt goed onderwijs te geven en prettig samen te werken: dank jullie wel daarvoor. De secretaresse van Vaardigheden, mevrouw Ada Kromhout, heeft mij altijd, en in heel veel verschillende

opzichten, gesteund. Ada, vooral ook bijzonder bedankt voor al je hulp in de laatste fasen van het maken van dit proefschrift.

In de loop der jaren zijn er ook veel andere mensen geweest die mij hebben geholpen. Zonder hen was het voor mij onmogelijk geweest te studeren, laat staan om een proefschrift te schrijven. Ik wil met name de studentendecanen van de UvA bedanken, die mij tijdens mijn studie financieel en moreel hebben ondersteund. De families Van Hoek en Dresmé wil ik bedanken voor alle steun en de aanmoediging die ik van hen heb gekregen. En dan mijn man Erik: ik wil niet beweren dat zonder hem het proefschrift nooit was afgekomen, maar wel dat ik dan in de tussentijd een stuk minder gelukkig was geweest.

21 december 1998

Susanne Gerritsen